

22/03/2010

**ДЕМАНТИ писања г. Горана Ковачевића о догађајима за време посете
представника Српског сабора Двери Бризбену**

Када непријатељ рода људскога жели да превари човека он се често претвара у анђела светлости не би ли тако саблазнио и одвратио од праве вере оне који у вери стоје. У ову сврху исконски непријатељ користи клевете, лажи и полуистине као своја главна оружја. Међутим, све своје злоделање, у исто време, прикрива наводном бригом, јер када не би тако чинио, његове намере би биле брзо препознате. Клевета је главно оружје нечастивога јер има не један већ неколико разорних резултата. Први, клевета уводи саблазан међу оне који су неупућени, други, клевета уводи немир у срца оних који је слушају и трећи, клевета ствара и потхрањује паклено стање духа у ономе који је шири.

У свету интернет комуникације веома је лако да се кроз ситне и крупне манипулације речима мења смисао и суштина реченога и лакоћа са којом је то могуће учинити представља искушење за многе који побуђивани злим намерама падају у ову замку и шире око себе атмосферу ада.

Без упуштања у дубљу анализу, навешћемо само неколико злонамерних неистина и полуистина изречених од стране господина Горана Ковачевића, а које се односе на инцидент који се десио за време духовне вечери одржане у Бризбенској Цркви Св Николаја (Ross St., Woolloongabba) 20 марта ове 2010 године. Директан повод за овај деманти дао је сам г. Горан Ковачевић настављајући своју антицрквену делатност тако што шири неистине преко интернета о томе шта се заправо догодило те вечери.

Највећа неистина у пропагандном писму које господин Ковачевић шири интернетом, желећи тако да неистинама поткрепи своје виртуелне тезе јесте да је Епископ Иринеј аустралијско-новозеландски изјавио да је „и Немања хтео са папом“. Невероватно је то да један човек ово јавно изјављује иако је мноштво присутног народа могло јасно да чује шта је заправо Епископ одговорио и у којем контексту. Остављамо отворену могућност да поједини људи у својој глави чују само ехо клеветничких помисли, али такви људи онда већ имају озбиљан проблем. Истине ради наводимо да је Епископ, у контексту наметнуте теме, навео историјски податак да је Свети Сава код папе римског издејствовао круну за свога брата, знајући историјске околности и чињеницу да се наш

народ налази „између истока и запада“. Међутим, господин Ковачевић изгледа има проблема са разумевањем када из овога изводи закључак да је „Немања хтео са папом“, а поврх свега ову своју умотворину приписује Епископу.

Још једна од инсинуација је да је Владика наводно скочио и викао, а истина је да је господин Коваћевић, који је показао изузетну дрскост у опхођењу према Епископу, заправо био много гласнији од Његовог Преосвештенства. Преосвећени Владика Иринеј је био приморан да реагује на отворено изношење неистина о Св Архијерејском Сабору СПЦ од стране г. Ковачевића. У неколико наврата је он прекидао Владикау истрајавајући у својој полемичком тону притом нигде не постављајући питање. Напротив, он је својој наступу дао привид да не говори само у своје име обраћајући се гостима из Београда речима „ми од вас очекујемо...“ тиме вређајући све присутне који нису делили његово мишљење. Затим је, између осталог, тражио од гостујућих представника Српског сабора Двери да организовано улажу протесте у Патријаршији СПЦ у Београду оптужујући Св Архијерејски Сабор да нас „гурају код папе“ и тражећи да бранимо веру од владика. Епископ Иринеј је напустио салу тек након неколико покушаја да на наметнуту тему одговори господину Ковачевићу који га је непрестано прекидао не дозвољавајући Епископу да заврши мисао.

Господин Коваћевић у свом пропагандном писму каже да он затим „као сваки пристојан и лепо васпитан човек“ узима своју јакну и одлази. Чудно је, да овај господин своје понашање назива пристојним и да се сматра лепо васпитаним човеком након што је, по Владикином напуштању сале, наставио свој гласни монолог упркос протестима присутног народа. Под притиском људи који су се побунили против начина и духа његовог наступа, он је најзад напустио салу, а вече је настављено у пријатном разговору са гостима у присуству Епископа.

У свом пропагандном интернет материјалу господин Ковачевић скоро са поносом изјављује како ретко долази у Цркву, можда чак само једном годишње, али зато се сматра компетентним да полемиче (а не да пита!) о најкомплекснијим питањима. Питамо се, одакле њему сазнања о стварима вере, за која се, судећи по учесталости његовог учешћа у светотайинском животу Цркве, очигледно много не интересује. Ово сведочи и чињеница да он није препознао трећег свештеника присутног те вечери иако Бризбен тренутно има само три свештеника СПЦ.

Господин Коваћевић је својим поступцима показао висок степен неуљудног и некултурног понашања вређајући својим понашањем не само свештеноначалије на челу са Епископом него и присутне високе госте из отаџбине као и српску Православну омладину (из SOYA-е), једне од организатора овог братског сабрања.

На крају, у одсуству било какве зле намере, желимо да пажњи господина Горана Ковачевића предочимо и препоручимо страшне речи Св Јована Златоустога који каже да је клевета „ужасно зло“ и да се клеветник „баца у гену“. Насупрот злу стоји врлина, а насупрот гени огњеној стоји царство Божије, у којем спасења желимо свима. А у то царство се достиже уклањањем од зла и чињењем добра у Цркви Божијој. То је наша Православна вера.

ДОДАТАК ДЕМАНТИЈУ (24/03/2010):

Као што тикве добро расту у нађубреној земљи, тако и лажи цветају у загађеним умовима и срцима злонамерних људи. Извесни господин Милан Тодоровић у интернет контејнерима сади тикве лажи за које је семе добио од г. Горана Ковачевића. Нашем саопштењу желимо да додамо неколико ствари, само да би се показала дубина и ширина њихових лажи. Поред понављања већ разоткривених неистина изречених од стране г. Ковачевића, г. Тодоровић својим новозасађеним тиквама додаје и своје ново ђубриво. Издвајамо само две ствари:

1. Г. Тодоровић изриче прву безочну лаж да је Владика рекао да је члан Синода, а Владика је, у обраћању г. Ковачевићу, рекао „ви нисте члан Светог Архијерејског Сабора“ . Дакле ово је било речено у односу на господина Ковачевића а не у односу на Епископа. Нека се господин Тодоровић, када се пробуди, замисли над својом пословицом „шта је баби мило то јој се и снило!“.
2. Г. Тодоровић изриче другу безочну лаж казујући:
 - i. да је предавање кратко трајало. Међутим, истина је да је наш **сусрет трајао скоро 6 сати (!)**, започет са вечерњим богослужењем у 6 сати поподне, а завршио се нешто мало пред поноћ.
 - ii. да по повратку Епископа, питања више нису била дозвољена. Истина је да су по повратку Епископа и свештенства у салу, у званичном делу, питања постављана још **сат времена!**

Ове лажи говоре нам да дотични господин или није био присутан на предавању па семе за своје болесне тикве добија посредно заједно са ђубривом, или да је био присутан, али да од помрачења и затворености у свој балон гордости и расколничког духа, нити је шта видео нити је шта чуо.

+++++

SOYA Queensland

+++++